

működtem Európának egyik legszebb intézetében, a Marianumban s ez alatt az idő alatt azok a támadások, amelyeket az oláhok a magyar iskolák ellen indítottak, természetesen leg, érték személyemet is. Amikor a román támadások miatt meg kellett válnom a Marianumtól, akkor a szegedi tanárképző főiskola tanára lettem, 1938 nyara óta pedig a tanárképző főiskola és az Apponyi-kollégium igazgatója vagyok, 1915 óta magántanára, 1931 óta címzetes nyilvános rendkívüli tanára voltam a Ferencz József-tudományegyetemnek. A Magyar Tudományos Akadémia és a Szent István-Akadémia tagja vagyok. Munkásságaim során különösen az algebrai és a nemalgebrai görbék tulajdonságaival foglalkoztam. Értekezéseim és tanulmányaim anyagát azok az általános síkbeli görbék alkották, amelyeket síkjuknak bármely egyenese, vagy (n) vagy $(n-2)$ pontban metsz. Ezekre nézve sok olyan megállapításra és tulajdonságra jöttem rá, amelyekről azelőtt azt hitték, hogy csak az algebrai egyenletekkel értelmezhető görbék tulajdonságai. Ezeket a megállapításokat általánosítottam a térre, a felületekre és a többdimenziós terekre. Behatóan foglalkoztam ezenkívül az algebrai egyenletek gyökének helyzetével is.

Az új egyetemi rendkívüli tanárok közül Schneller Károly, a miskolci jogakadémia nyilvános rendes tanára a szegedi egyetemen a statisztika és közgazdaságtani tanszéken mint nyilvános rendkívüli tanár működik az új tanévben. Kérésünkre a következő nyilatkozatot adta a Délmagyarországnak:

— A kolozsvári-szegedi egyetemmel való kapcsolatomban megpecsételődött esküjű letételek, meg hatottam. Előttém áll az egyetem eszményét és a tudomány szabadságát hirdető és életével megvalósító áldott édesapám, aki ugyanezen az egyetemen több mint negyedszázadon át működött. Kötelességszeretettel szeretném hagyományomnak és az általa képviselt tiszteltreméltó hagyományokat pedig kötelességnek tekinteni.

— 1917-ben doktoráltam summa cum laude, 1919–1920-ban a székesfőváros statisztikai hivatalában működtem. Innen kerültem a miskolci jogakadémiára, ahol a közgazdaságtant, a statisztikát és a pénzügytant tanítottam. 1922 óta szegedi, 1933 óta pedig budapesti egyetemi magántanár vagyok. Huszonöt éves koromban elnyertem a Magyar Tudományos Akadémia Kőrösi-pályadíját. Korai pályádomtól kezdve a statisztikával, főleg a népszámszámításokkal foglalkozom. Valamikor száraz tudománynak tartották, én úgy látom, hogy ez a tudomány a kollektív lelkiismeret óra, az ország szeme, a legérdekesebb társadalmi kapcsolatok fölismerecsének eszköze.

— Eddig módszer-kérdéseken kívül a városi és falusi lakosság sajátosságai, halandóságai, közegészségügyi és bűnstatistikai problémái, valamint Miskolc és Borsodmegye népszámszámításai kérdései kötötték le a figyelmemet. Újabb a mezőgazdasági termelés színvonalának és „életterének”, a népsűrűség helyes mérésének problémáit foglalkoztatnak. Mint tanár, ezután is szolgálja akarok lenni a reálbizott ifjúságnak, mint kutató szeretném, országos jellegű és másrészt módszertani kérdéseken fölül, kidolgozni lehetőleg a hallgatókkal együtt Szeged demográfáját, mind az álló népességet, mind a város népmozgalmát. A város sajátos jellege: az őstermelő lakosság nagy súlya, a kishérlési rendszer, szinte önként kiadja a más városokkal való összehasonlítást, a fény- és árnyoldalak kidomborításával.

Szerettünk volna Batizfalvy Jánosral, a szülészeti és nőgyógyászati tanszék új rendkívüli tanárával beszélgetést folytatni, ő azonban az eskütétel után azonnal elutazott s így munkásságáról és jövő terveiről Gombás Pál működésével együtt később számolunk be. A szegedi egyetem az új professzorok személyében kiváló tudósokkal lett gazdagabb s eddigi működésük és jövő munkásságuk méltó a szegedi egyetem hírnevéhez.

Három hete kifosztva áll egy lakás a Kistisza-utcában

Amíg a tulajdonos nyaral, a betörő dolgozik

(A Délmagyarország munkatársától.) A Kistisza-utca 8. szám alatti ház házmestere szerdán reggel észrevette, hogy Berta Teréz nyugalmazott óvónő lakásának ablakredőnyei föl vannak húzva. Különösnek tünt ez a házmester előtt, mert tudta, hogy Berta Teréz három héttel ezelőtt Hévizre ment nyaralni és mielőtt elutazott volna, gondosan lezárta a szobáit. Jobban megvizsgálta az ablakokat és ekkor látta, hogy az egyik ablak ki van nyitva. Amikor betekintett a szobába, rémülten látta, hogy

a szoba berendezését össze-visszaforgatták; a szekrények, fiókok ki nyitva, tartalmuk szanaszéjjel a földön hever.

Felfedezéséről értesítette a rendőrséget, ahonnan detektívek jelentek meg a Kistisza-utca 8. számú háznál. A házbéliek és a szomszédok vallomásából kiderült, hogy a betörés közvetlenül a lakás úrnőjének elutazása után történt, mert

a redőnyök már körülbelül három hete fülhúzza állanak,

csak eddig nem vették észre.

A detektívek a talált nyomokból kétségtelenül megállapították a betörés nyomait, de azt nem tudják mit vittek el a betörők. Ezt majd csak akkor tudják megállapítani, ha a tulajdonos hazaérkezik nyaralásából. Berta Teréz csütörtökön várják haza.

Szégyen ...

A „Magyar Nemzet” szerdai számában Babay József, a kiutató író és ujságró tollából szegedi vonatkozású riport jelejt meg. Ebből vetjük ki az alább következő részt, amely a riporton belül a „Szégyen...” alcímet viseli:

„Szegedre kellett utaznom, hogy jelentkezzem a város fejénél s örömmel közöljem: megbízást kaptam egy szegedi kulturális elkészítésére. Jelentkeztem is. De előbb fölkerestem az ismerős és derék kollégákat a „Délmagyarország” szerkesztőségében. Ilyen helyre magamfajta ember „hazamegy”. Ezek a lelkes emberek csillogó szemmel hallgattak. Igen, film készülő Móra városáról. Hallani fogja a világ a szegedi szekérkerék csikorgását, látni fogja majd a boldog kazlakat, a betakarított „életet”. A tanyát, az alföldi lét örökségét, Elviszi a film gazdag fénye a világ falaira az újépült nagyalföldi város pompás szobrait, palotáit, Mikszáth betűinek emlékeit, Dankó muzsikáját, a vályogházakat, amelyekben Cserzy Mihály, Juhász Gyula, Tömörkény, Tonelli, Móra, Szalay József s néha Pósa gondolatai szálltak ki a rögök felé, az egyetem európai szépségeit — ő, mennyi lelkesedéssel mentem ...

Sajnos, Szeged polgármesterét, Pály Józsefet nem találtam, helyette a helyettes polgármester ur fogadott. Kijelentette, hogy minden tisztelete az enyém (nagyon köszönöm) s még be sem értem a nagyuri terembe, máris vette a kalapját s ment. Hatalmas ember. Akár a jegyene. Hallom, remek szónok. Nagy ajándék az ilyen polgármesteri helyetteségekben. S én a két szememmel láttam, hogy remek Távozó is ... Olyan impozáns volt a tágas falak között, hogy megcsodáltam. De marcangolt az önyád, hogyan merészelhettem zavarani holmi kulturúggal egy ilyen nagy urat. Szombaton délelben, week-end előtt.

S éppen ezért még tisztelettel bocsánatot kérek mindenkitől, aki ott, a „torony alatt” él. Azt hittem, én leszek a boldog Távozó ... Csupán közeléző lettem belőlem. Zsebemben a filmgyár lelkes levelével. (Piros ez a levél, ugye furcsa? Annyira elpirult zavarában, hogy még most is tartja ezt a szint ...)

Feladatomban volt, hogy válasszak ki pár tanyát. A tanya hozza be Szegednek a buzát, a bort, a tejet. Az erőt. Az adót. A verejtéket, ami ebben a gyönyörű városban mosollyá válik. A tanya az erőd, amely védi a várat. Igyekeztem elfeledni a helyettes polgármester vétót kiáltó alakját s ha nem is a legjobb hangulattal, de mentem ki a tanyak végtelen óceánjára, a homokra.

**Uri és egyenruha szabóság
Uri dívcikketek - Kalapok
Egyenruházati cikkek
Cserkészfelszerelések
Sapkák**

62

Valószínűbb és lemegbízhatóbb beszerzési forrása Nemzet Takarékoság és Unió könyvre is

KRIER RUDOLF
Klaúzái tér 5. Telefonszám 23-23

Az az út, amely Atokháza s onné Baja felé vezet, stratégiai fontossága. Ez az egyetlen ér, amelyen a tanyák vére befolyik Szegedre. Hát — legyünk őszinték — szégyen. Ugy dobálja a kocsi, hogy beteg lesz az ember. Uristen, mi történik, ha egyszer nagyon-nagyon félelmetes feladat járul erre az útra? Ki az oka, hogy a jobb- és baloldali élő mintegy 30–35.000 főnyi magyarság itt kénytelen dőcögni? Tökre megy rajta a szekérkerék, az állat lába, az autó rugózása. Gödrei az örök purgatórium ígéretként zuhogtatják a kocsikat. Pora eteti a tüdővérszét és vigasztalanságában megszámlálhatatlan kilométerek alszanak.

Görögország, Délslávia és a Balkán-Szövetség

Athén, július 19. Bucsevic s meghatalmazott miniszter, az új athéni délszláv követ megbízólevelének bemutatása után a görög sajtó képviselői előtt tett nyilatkozatában hangsúlyozta, hogy Délslávia és Görögország mindig építőpolitikát folytat a Balkán-Szövetség keretein belül. Nézete szerint szükség van arra, hogy a Balkán-Szövetség eszéléketeiben teljesen szabad és független maradjon.

—o—

Megtalálták

a Tiszából kifogott csonka holttest egyik lábát

(A Délmagyarország munkatársától.) Szerdán délelőtt telefonértesítés érkezett a rendőrségre, hogy az ujszegedi katona-strandon a fürdőző katonák egy női lábat fogtak ki a Tiszából. Az első pillanatokban mindenki büntényre gondolt, a büntény gyanúja azonban eloszlott, amikor Domokos Ferenc dr. rendőrfogalmazó vezetésével rendőri bizottság jelent meg a jelzett partszakaszon. Kiderült ugyanis, hogy nem női lábat, hanem

férfilábfejet találtak a katonák a vízben.

Valószínűnek látszik, hogy hétfőn délelőtt a tápéi várműház közelében kifogott kéz- és láb nélküli férfilehelttest levált bal lábfejét sodortta le a víz. A lábón

fekete boxbőrűből készült, lyuggatós díszítésű, jószabású, szélesorrú, elég tűrhető állapotban levő cipő volt.

és lékesszűrke barisnya.

Szakértői vélemény szerint a holttestet a Marosból sodorta le a víz, mert marosi homokréteg tapadt rá. A rendőrkapitányság értesítést küld a makói rendőrségre, hogy ott is nyomozzanak a csonka holttest személyazonosságának megállapítása érdekében.